

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Crònica d'un racisme policial

La història. Detroit, USA, juliol-agost, 1967. La nit del 25 a 26 de juliol, tres joves negres, civils, són torturats i assassinats per membres del Departament de la Policia de la ciutat, en el motel Algiers.

Les formes. Com va demostrar a *'En tierra hostil'* (2008) i *'La noche más oscura'* (2012), la californiana Kathryn Bigelow (1951) treu múscul audio-

visual i testosterona narrativa que ni el més ceapat Clint Eastwood. El seu cinema mai no és contemplatiu: et col·loca a l'epicentre de l'acció dramàtica. Càmera convulsa, tremolosa, seguint els personatges i violentant l'espectador, botxí i víctima alhora. El descompensat guió de

Mark Boal sobre el cas *'12th Street Riot'*, estructura el relat en l'abans, el durant i el després, fent que el durant, la nit de marres, ocupi bona part del metratge. Un relat que bascula entre la denúncia pamfletària i l'ambigüitat sociopolítica (¿per què penso amb l'Ada Colau?). Lluny de l'alcaldesa, la cineasta s'atreveix a baixar als inferns del racisme i la xenofòbia. Han passat cinquanta anys d'aquells luctuosos successos i tot segueix als USA com si res no hagués passat. Malgrat un disseny

de producció caucàsica, és a dir, de dones i homes blancs, *'Detroit'* potencia el punt de vista etiòpic, homes i dones negres. D'aquí la valentia moral d'una cineasta sovint propera a les tesis governamentals segons Barack Obama. Altra cosa és que la pel·lícula, com a discurs cinematogràfic, no vagi molt més enllà de les fórmules genèriques establertes: el

thriller policial, la comèdia juvenil, el melodrama familiar i judicial, la crònica pseudo-documental, i un film de sèrie B. Si vull resumir els 143 minuts de la vetllada en els 2054 caràcters d'aquesta secció, recomanaria que... Si vostè ho vol saber, haurà d'arribar fins el final d'aquesta crònica.

Detroit

Directora:
Kathryn Bigelow.
Intèrprets:
John Boyega,
Anthony Mackie,
Will Poulter,
Jason Mitchell,
Algee Smith,
Jacob Latimore,
JoAle. USA, 2017.
143'. JCA Alpicat.

El fons. Si no vols pols no vagis a l'era. Compte amb qui t'allites.

La imatge. Els joves negres i les noies blanques obligats a resar i a cantar de cara la paret.

La frase. 'Ser negro es como tener una pistola apuntándole a la cabeza', es lamenta Carl disparant la pistola de joguina. Te'n guardaràs prou bé de jugar amb pistoles de mentida!

La recomanació. Indispensable per a la bona gent que s'asseu a la butaca, convençuda que ho és. S.O.S. Racisme.